UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Bonifacio episcopo [et] martyre. Cap[itulum]. lxxxviij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

nudi ad eum venirent: eiuſqꝫ miſericordiam poſtularent: ille vnum ex diſcipulis ſilenter vocauit: eiqꝫ precepit: vt ad talem cauam arborē in ſiluā accederet: ⁊ veſtimenta ibi reperta deferret. Qui dum iuſſa compleſſet ⁊ veſtes repertas detuliſſet vir domini ea peregrinis nudis petentibus tribuit. Illiqꝫ recognouerunt que poſuerant pudore conſternati: qꝛ qui fraudulēter veſtimenta querebant aliena confuſi receperunt ſua. ¶ Quidam vir ſe illius orationibus cōmendans ſportas duas alimentorum ei per puerum tranſmiſit. Quarum vnam puer in itinere abſcondit alteram viro detulit. Quā ipſe grātāter accepit: ſꝫ puerū admonuit: ne ſportā abſcōditā icaute cōtingeret: qꝛ ſerpēs in ea ingreſſus foret: puer igit̄ q̄uis exultaſſet ꝙ mortem euaſit: quia tamen delictum eius propalatum fuerat confuſionē ſuſcepit. Reuerſuſqꝫ ſicut ei abbas dixerat ſerpentē in ſporta inuenit ⁊ de cōmiſſo penitentiā egit. Hec gregori⁹. iij. dialo. cap. xiiij. Sanctus aūt iſaac clarus virtutibus in ipſo cenobio in domino quieuit.

¶ De ſancto Quirino epiſcopo et martyre. Cap. lxxxv.

Quirinus ep̄s ſciſianus ⁊ martyr tempore diocletiani ⁊ maximiani paſſus eſt. Qui cum in eadē ciuitate que oppidū eſt illyrice ꝓuincie a maximo preſide quereret̄: egreſſus vrbem ⁊ fugiens cōprehenſus eſt: ⁊ maximo iudici preſentatus. Et cū ſe xp̄ianū libere profiteret̄ iuſſit eum fuſtibus cedi. Deinde grauatum cathenis in carcerem recludi. Cui nocte oranti diuinus ſplēdor illuxit. Quod videns marcellus cuſtos carcerꝫ aperuit: ⁊ cōuerſus ad xp̄m: ac eius pedib⁹ ꝓſtratus baptiſma ſacrū ſuſcepit. Poſt triduū autē maximus iudex iuſſit quirinū ferro vinctū ad amantiū preſidē ad primā pannonie ciuitatem adduci. Qui iuxta flumen danubiū amātio de ſcarabatenſi ciuitate reuertēti preſentat̄: quē ille ad eandē ciuitatē rediēs illuc adductū duriſſimo carceri mancipauit. Cui xp̄iane quedā matrone cibū potūqꝫ miniſtrabāt. Statimqꝫ vt oblata benedixit ceciderūt cathene de manib⁹ ⁊ pedib⁹ eius: donec manducaret: deinde a cuſtodib⁹ ad ſabariā ciuitatē adductus amantio preſidi in theatro oblat⁹ eſt. Quē preſes ꝑ multa verba ad ſacrificandū ſuadebat. Cūqꝫ quirinus tam eius minas ꝙ blanditias contēpſiſſet: iuſſit amātius ad collū eius mollā ſuſpendi: atqꝫ in fluminis ſabari vndā demergi. Cumqꝫ de ponte precipitatus fuiſſet in flumē: ⁊ diuti⁹ ſupernataſſet cū ſpectantibus xp̄ianis collocut⁹: ne ſuo terrerent̄ exēplo: vix orans vt mergeret̄ obtinuit. Cuius corpus nō longe inde repertū in baſilica iuxta ſcarabatē ciuitatis portā principalē poſita a fidelibus ſepultū eſt. Facta ꝓ incurſione barbarorum in partibus illis: chriſtiani inde fugientes corpus martyris abſtulerunt: ⁊ romam baiulantes via apia miliario ab vrbe tertio in eccleſia ad catacumbas deuote depoſuerunt. Ubi aliquando apoſtolorum corpora iacuerūt: vbi ⁊ corpus ſancti Sebaſtiani martyris cum alijs plurimis requieſcūt. Paſſus eſt autem pridie nonas iunij.

¶ De ſanctis. xliiij. martyribus. Cap. lxxxvi.

Quadragintaquattuor martyres in ciuitate iconij paſſi ſunt ſub alexandro imperatore. Ibi a ſanctis quirico et iulita cōuerſi: cum chriſtum publice predicarēt iuſſu alexandri capite ceſi ſunt pridie nonas iunij: ⁊ in eadem ciuitate tumulati.

¶ De ſancto Bonifacio epiſcopo ⁊ ſocijs martyribus. Cap. lxxxvij.

Bonifacius archiepiſcopus maguntinus apud friſiam martyrium paſſus eſt. Qui iuſſu ſtephani pape ſecundi pipinum karoli patrem vnxit in regem francorum. Hic de britannia veniens fidem chriſti friſionibus primus annunciauit: et multis miraculis nouelle genti nouus predicator coruſcauit. Cumqꝫ maximam partem friſie chriſti cultui ſubieciſſet: ⁊ ſacro fonte baptiſmatis diluiſſet: a paganis qui ſupererant tentus ⁊ multis affectus iniurijs: tandem gladio peremptus martyriuꝫ cōſumauit: cum eobarico epiſcopo ⁊ alijs ſeruis dei nonas iunij.

¶ De ſancto Bonifacio epiſcopo ⁊ martyre. Cap. lxxxviij.

Bonifacius archiepiſcop⁹ boſnēſ. et martyr conſanguineus othonis tertij imperatoris fuit: qui ſibi admodum dilectus liberalibus inſtructus et muſicus gratioſus: adhuc in ſeculo deo deuotus erat. Et dum eccleſiam ſancti martyris bonifacij ſui nomine frequentaret: optabat ſe illius exemplo martyrem futurum. Tandem relicto ſeculo habitum ordinis camalduenſis accepit: et ſancto romualdo abbati eius ordinis fundatori adheſit: cuius diſcipulus effectus ſanctiſſimam vitam pluribus ſecuꝫ annis egit. Demū ad martyriū ꝓflagrans a ſede apoſtolica predicandi gentibus licentiā impetrauit: ⁊ cōſecratus archiepiſcopus ad gentes boſne euāgelizandas acceſſit: qui ceteris conſocijs equitātibus nudis pedibus incedebat. Et cū alias

bis ſolū in ſeptimana dñica ſcꝫ die ⁊ quinta fe
ria cibum ſumere conſueuiſſet: tunc pro labore
itineris tantū ſibi indulſit: vt quotidie medio
pane ⁊ aqua modica reficeret: diebus domini-
cis ⁊ feſtiuis addens poma vel arboꝝ radices
vix coctas. Qui etiam poſtꝙ eſt in archiepiſco
pum conſecratus officiū monaſticum iure pro-
feſſionis ⁊ canonicū iure cōſecrationis quoti-
die bis dicebat. Ueniens aūt ad montes ⁊ pe-
des ire non valēs nudis plantis ⁊ curribꝰ equi-
tabat: ⁊ in partibus illis frigidiſſimis adeo fri
gus intolerabile ſepius ſuſtinebat: vt aliquādo
pedem a ferro ſubherente diſiungi non poſſet:
niſi aqua calida ſubueniret. ¶ Ueniens igit̄ ad
boſnas gentiles verbum domini feruentiſſime
predicabat. Sed videns ſe modicū proficere:
ad rutenorum regem deuenit: ibiqꝫ xp̄m annun
ciare cepit. Rex aūt illum pānoſum inſpiciēs:
putabat: ꝙ ſpe ꝯquirēde pecunie hec ſimulare
cōfingeret: eiqꝫ munera promiſit: ſi a permiſſis
deſiſteret. Ille vero pontificalibus precioſe in-
dutus corā rege ſtetit: quem adhuc rex magis
ſimulatorē exiſtimauit. Eidemqꝫ ſpopondit: vt
ſi epiſcopus per ignē inuſtus incederet: ipſius
fidei adhereret. Moxqꝫ ignem copioſum accē
ſum epiſcopus aqua benedicta conſperſit ⁊ pō
tificalibus indutus per ipſuꝫ ſecurus trāſiuit.
Ita vt nec pilus aduſtus in veſte: nec odor fu-
mi in carne quid apparuit. Quo miraculo rex
cum populi multitudine infinita ꝯuerſus ⁊ ba
ptizatꝰ eſt. Cupiebatqꝫ regnū filio dimittere: ⁊
bonifacio adherere. Fratrem aūt ſuū nolētem
fidem chriſti ſuſcipere abſente archiepiſcopo
occidit. ¶ Cum autē bonifacius ad alteruꝫ re-
gis fratrem longe poſitū iuiſſet: vt ei chriſtum
predicaret. Ille archiepiſcopū tenuit ⁊ in con
ſpectu ſuo ⁊ plurimoꝝ decollari fecit. Statiqꝫ
ipſe regis frater excecat̄: ⁊ tam ipſe ꝙ omnes
aſtantes intantū ſenſum amiſerūt: ꝙ ſicut lapi
des immobiles ⁊ oīno inſenſibiles perſiſtebāt.
Rex autē hoc audiens illuc cū multis acceſſit:
vt fratrem occideret: ſed cū miram dei vltionē
vidiſſet: orauit chriſtū vt oēs illi ad ſenſuꝫ ⁊ lo
quelam redirēt: eo pacto ꝙ ſi cōuerti vellēt eis
iniuria necis ſancti viri remittat̄: ſin autē cun-
cti gladio trucident̄. Factaqꝫ oratione tam re-
gis fratri ꝙ ceteris ſenſus reſtitutus eſt: qui
baptiſmo ſuſcepto ſancto martyri triumphale
ſepulchrum ⁊ eccleſiam conſtruxerunt.

¶ De ſancto Bonifacio epiſcopo carthaginenſi. Cap. lxxxix.

BOnifacius epiſco-
pus carthaginēſis claruit tēpo
re zenonis imperatoris vt ait Si
gibertus: qui ſanctitatis cul-
mine ⁊ ſapientie lumine admo-
dū effulſit. Librosqꝫ plurimos
ad diuerſos cōſcripſit: videlicet de predeſtina-
tione. De cōtinentia cōiugatorum poſt votum.
De virginitate ⁊ humilitate. De oratione ⁊ cō-
punctione. Scripſit ⁊ ſermones elegātes pre-
cipue. De natiuitate domini. Et de ſolennnita-
te ſancti ſtephani prothomartyris. Et virtuti-
bus inſignis migrauit ad chriſtum.

¶ De ſanctis Nicandro ⁊ Martiano martyribus. Cap. xc.

NIcāder et martianꝰ
martyres vigēte pſecutione paga
noꝝ in ciuitate atina a maximiano
preſide comprehenſi cū ſacrificare
nollent pmo diebus. xx. in carcere
detenti ⁊ afflicti ſunt. Deinde ad decollandum
iubētur adduci. Tūc vxor nicandri iuuenis pu
ella virum exhortās vt in chriſti cōfeſſione ma
neret immobilis detenta eſt a paganis: marty-
res autem domini ligatis duobus orarijs ante
oculos eorū decollati ſunt: vxor autem nicādri
poſt dies tres etiā ipſa in cōfeſſione fidei capi
talem ſententiā ab eodē accepit iudice. Ciues
aūt venephrani corpus ſancti nicādri in eoruꝫ
vrbe: ciues vero atinates corpus martiani in eoꝝ
oppido collocarūt. Paſſi ſunt eīn in territorio
inter ipſas duas ciuitates poſito non. iunij.

¶ De ſctō Philippo diacono. Cap. xci.

PHilippus diaconꝰ
de ſeptē pmis ab apoſtolis ele-
ctus eſt: vt habet̄ Actuū. vi. ⁊ cū
ſtephano ꝓthomartyre ordina-
tus eſt. De quo plurima in acti-
bus apoſtoloꝝ ſcribunt̄. Nā ⁊ ſamarie predica-
uit: ⁊ ſimonē magū baptizauit. Candacis etiā
eunuchū regine ethiopū ad chriſti fidē ꝯuertit
⁊ ſacri baptiſmatis vnda pfudit: multiſqꝫ ciui-
tatibus donec veniret ceſaream nomē dñi ieſu
xp̄i euāgelizauit: vt hr̄ Actuū. viij. Ueniēs aūt
ceſareā multis ibidē miraclis claruit. Habuit
eīn quattuor filias virgines ſacratiſſimas per
quas deus multitudinē vginū lucratꝰ eſt. Hic
inter cetera vt ait Papias ep̄s hieropolitanus
mortuū quendā per eaſdē eius quattuor filias
ſibi oblatū a mortuis ſuſcitauit. Deinde ordina
tus eſt ep̄us in thracia ſcythia: vt tradit abbas
dorotheus. Et poſtꝙ i eccleſia ſua ſibi cōmiſſa
annis pluribus p̄dicaſſet reuerſus ceſareaꝫ in
pace dormiuit. viij. idus iunij: vbi ⁊ ſepultꝰ q̄e-
ſcit. Et iuxta ipſum tres ex predictis filiabus
ſuis iacēt. Quarta vero ephesi dormit.

¶ De ſanctis Artemio Candida ⁊ Paulina martyribus. Cap. xcij.

ARtemius candida
vxor eiꝰ ⁊ paulina vgo eoꝝ filia
martyres rome paſſi ſūt ſub dio
cletiano iudice ſereno. Hi a ſctō
petro exorciſta conuerſi ſunt: cū